Гуфторҳои

Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

Коди гуфтор: 1

Ақойид

Шинохти халифаи Худованд дар замин

Шуъуни Маҳдӣ ва аҳволи ӯ

بسم الله الرحمن الرحیم

Хутбае аз он ҷаноб ки дар он аз авоқиби ғиёби Маҳдӣ бим медиҳад ва ба сӯӣ заминасонӣ барои зуҳури ӯ даъват мекунад.

Гурӯҳе аз ёронамон ривоят карданд ки абди солеҳ Мансури Ҳошимии Хуросонӣ, се сол пеш аз фитнаи Шом ва Ироқ барои ҷамъе аз мардум хутбае хонд ва фармуд:

<<Ҳон! Бидонед ки уфуқи мағриб, аз абрҳои тира торик аст. Ба зудӣ туфонӣ сурх бар шумо хоҳад вазид ва сарзамини шуморо дар хоҳад навардид. На сақфе боқӣ хоҳад гузошт ки дар зери он паноҳ гиред ва на деворе ки дар паси он пинҳон шавед! Дар он замон, уммати Муҳаммад орзу хоҳад кард ки ниме аз ҷавонони худро бидиҳанд ва дар иваз, Маҳдиро дар даррае аз дарраҳои ҳиҷоз боз ёбад! Ҳон, эй уммати нодон! Дар паӣ чи мегардӣ?! Ва ба дунболи ки меравӣ?! Пешвои ту Маҳдӣ аст. Оромиши шабҳо ва хуррамии рӯзҳои ту Маҳдӣ аст. Шодии мондгор ва ширинии рӯзгори ту Маҳдӣ аст. Хушбахтии дунё ва растгории охирати ту Маҳдӣ аст. Пас чи чизе туро аз ӯ боз доштааст?! Ё чи касе туро аз ӯ бениёз кардааст?! ... оё мепиндорид ки дар ғиёби ӯ, адолатро хоҳед дид ва ба шукуфоӣ хоҳед расид?! Ё мепиндоред ки дар ғиёби ӯ, амният хоҳед дошт ва хушбахт хоҳед шуд?! На ба Худо савганд, сипас на ба Худо савганд; Балки ин орзуро бо худ ба гӯр хоҳед бурд, ҳамчунонки гузаштагонатон онро бо худ ба гӯр бурданд! Зеро Худованд дар ғайбати гумоштааш хайре қарор надода ва дар ҳукумати ғайри ӯ баракате наёфаридааст! Рост мегӯям ба шумо; Дар ғайбати ӯ, шикамҳотон ба пушт хоҳад часбид ва бар рӯӣ хошок хоҳед хобид! Субҳ ва шом ғазабнок хоҳед буд ва орзуӣ марг хоҳед кард! Хонаҳои шумо ғайри маскун ва бозорҳотон таътил хоҳад шуд! Заминҳои зироъӣ хор хоҳад рӯёнд ва дарахтони мева хушк хоҳанд шуд! Галлаҳои дом[1] пароканда хоҳад гашт ва касе нахоҳад буд ки онҳоро ҷамъ кунад. Сарҳои шумо шипиш хоҳад гузошт ва дастҳотон хокӣ хоҳад буд! Шаҳрҳотон вайрон ва рустоҳотон матрук хоҳад шуд! Аз кӯчаҳои шумо касе убур

1 . Мол; Гов ва гӯсфанд.

нахоҳад кард ва дарҳои шуморо касе нахоҳад зад! Қанотҳои[1] шумо об нахоҳад дошт ва дар чоҳҳои шумо мор лона хоҳад намуд! Дар майодинатон гург хоҳад чархид ва бар бурҷҳотон чуғд хоҳад нолид! Бар панҷараҳотон анкабут тор хоҳад танид ва дар ҳавзчаҳотон вазағ хоҳад хонд! Дар дарраҳои торик сокин хоҳед шуд ва ба қаллаи кӯҳҳо паноҳ хоҳед бурд! Дар шикофи сахраҳо[2] пинҳон хоҳед шуд ва бо чалпосаҳои биёбон ҳамнишин хоҳед буд! Аз сарзаминҳои шумо дуд ба осмон хоҳад рафт ва оташи он хомӯш нахоҳад шуд! Душманонатон бар шумо мусаллат хоҳанд гашт ва шаётини ғарб ва шарқ шуморо хоҳанд хӯрд! Гиряи кӯдаконтонро нахоҳанд шунид ва бар пирони замингиратон раҳм нахоҳанд кард! Амволатонро қисмат хоҳанд намуд ва барои номусатон қуръа хоҳанд зад! Мурдагонатонро ба хок нахоҳанд супурд, балки барои сагҳошон хоҳанд гузошт!

Ҳон, эй мардум! Барои ончи дар гарави лаҳзаҳост, шитоб накунед! Ҷаҳон ба поёни худ наздик шуда ва замони ваъдаҳо фаро расидааст. Ба зудӣ рӯзгори ғайбат ки роммаш мепиндорид, ҳамчун шутурӣ баҳормаст рам мекунад ва дандонҳои тезашро дар чашмҳотон фуру мебарад. Ба Худойе ки ҷисм ва ҷонам дар даст Ӯст савганд ки ончи мегӯям шеър нест ва ағроқе дар гуфтор шумурда намешавад. Зудо ки деги ҷаҳон ба ҷуш ояд ва руди замон ба хурӯш гарояд ва осиёби фитнаро бигардонад ва санги ошубро бичархонад. Хатар! Хатар! Огоҳ бошед ки ба ҳеҷ як шумо раҳм нахоҳанд кар! Гӯшагиртарини шуморо низ хоҳанд овард ва кареҳ[3] ва дӯғашро хоҳанд гирифт. Ҳангоме ки доси фитна фуруд ояд, истода дарав шавад ва нишаста хурд гардад. Хатар! Хатар! Имрӯз ки фурсате доред, дини худро бардоред ва бигурезед! Агар ҳаққро бо ман ёфтед ба сӯӣ ман биёйед, агар чи чаҳор дасту по бар рӯӣ барф; Чароки ман шуморо ба сӯӣ Маҳдӣ раҳнамун хоҳам шуд ва агар маро нахостед ва хуш надоштед ки ба сӯӣ ман биёйед, пас биравед ва то метавонед дур шавед, агар чи дур натавонед шуд; Чароки ба Худо савганд, агар дар пушти ситорагони осмон пинҳон

1 . Ҷӯйборҳои зери заминӣ.
2 . Кӯҳҳо.
3 . Рӯғани зард.

шавед, боз ҳам шуморо меёбанд ва меоваранд ва расвоятон месозанд; Чароки ин кор чунонки шумо пиндоштаед, осон нест, бал гирифторӣ ва балоӣ бас бузург аст ки пирро бетоб ва ҷавононро бехоб мекунад>>!

Шарҳи гуфтор:

Инҳо фарёдҳои олимӣ бузург ва дилсӯз аст ки ошкоро ба сӯӣ Маҳдӣ даъват мекунад ва аз табаъоти ҳувлноки истемрори ғайбаташ хабар медиҳад: Табаъоти ҳувлноке ки ин рӯзҳо талиъаҳои онро дар ғарби ҷаҳони Ислом мушоҳида мекунем, вале боз ҳам аз хоби ғафлат бедор намешавем ва ба сӯӣ мунҷии худ Маҳдӣ боз намегардем! Хушо ба ҳоли онон ки суханшинос ҳастанд ва фарқи ҳикмат бо сафоҳатро медонанд ва қадри онро мешиносанд!

